
"Zprawy advokacie" o "Palestrze"

Palestra 7/10(70), 78

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zprawy advokacie o „Palestrze”

Na łamach majowo-czerwcowego numeru (z 1963 r.) czasopisma czechosłowackich adwokatów „Zprawy advokacie” ukazał się artykuł Antonína Janečka pt. Za-
interesowanie „Zpráv advokacích” w Polsce. W artykule tym autor opisuje charakter „Palestry” — czasopisma poświęconego rozmaitej problematyce prawnej i pracom polskich adwokatów, podkreśla uwagę, z jaką redakcja odnosi się do bratniego czasopisma czechosłowackich adwokatów. Autor przedstawia tezy szeregu artykułów drukowanych w „Zprávach advokacích” w tej formie, w jakiej zostały one za-
anonsowane w przeglądzie prasy zagranicznej zamieszczonym w roczniku 1962 „Palestry”.

We wszystkich tych recenzjach — pisze autor na zakończenie swego artykułu — prawidłowo wydobyty został polityczny i prawny pogląd naszych autorów co do rozważanych przez nich problemów. Jest rzeczą godną podkreślenia, że „Zprawy advokacie” są przez naszych polskich kolegów uważnie oceniane, głównie dlatego, że przynoszą wiele interesujących tematów dotyczących rozszerzenia i ulepszenia pracy adwokatów i że słusznie starają się łączyć praktykę z teorią”.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWIE TERENOWEGO ROZMIESZCZENIA ADWOKATÓW W POSZCZEGÓLNYCH IZBACH ADWOKACKICH — SĄ DLA ORGANÓW ADWOKATURY WIĄŻĄCE W SPOSÓB NIE DOPUSZCZAJĄCY ŻADNYCH WYJĄTKÓW

(uchwałą Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 9.VIII.1963 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w W. z dnia 23 maja 1963 roku w przedmiocie odmowy udzielenia zezwolenia na przeniesienie siedziby,

postanowił:

odwołanie adw. X pozostawić bez uwzględnienia.

U z a s a d n i e n i e

Adw. X jest od roku 1918 adwokatem w Ł. i starała się o przeniesienie siedziby zawodowej do W. ze względu na swój stan zdrowia oraz posiadanie w W. mieszkania.

Rada Adwokacka w W. uchwałą z dnia 23 maja 1963 roku odmówiła wyrażenia zgody na przeniesienie siedziby adw. X do W., powołując się na wydane — na podstawie art. 9 u.o.u.a. — zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycz-